

բաստուի թշնամնոյն գլուխը ծեծեւու : (Հը կը սկսի շըչել, կուրծքը դէպ'ի վեր կը տնկէ, ու բազէին դէմ կը յարձըկի որ խածնէ զինքն ու թունաւորէ . բայց օձին բոլոր աս պատրաստութիւնները սովորաբար փուժ կ'ելլէն . վասն զի բազէն ամէն կերպով զինքը պաշտպաննելով, ասդիս անդին դառնալով ու ցատքըտելով՝ միշտ բացած թենին փետուրները դէպ'ի օձին բերանը դարձուցած կը կռուի . օձը կը խածնէ փետուրներն ու թոյնը անսնց վրայ կը թափէ, բայց անօգուտ, բազէն անդադար փետուրներով կը զարնէ կը վիրաւորէ իր թըշնամին, ինչուան որ անիկայ կիսամեռ կ'ինայ . բազէն կտուցով կը բռնէ դլիսն ու գանկը կը ջախջախէ կամ կը ծակէ : Ուէ որ մեծ չըլլայ օձը, ամբողջ կը կըլէ . իսկ թէ որ մեծերէն է, կտոր կտոր կ'ընէ ու անանկ կ'ուտէ . լ ը Այլեան աս բազէններէն մէկը սպաննելով՝ ստամոքին մէջ գտերէ 21 հատ մանր կրիայ, 11 մօղէս ու իրեք օձ՝ միջակ մեծութեամբ . աս սողուններուն դանկերը բոլոր մէկ դիէն մէկալը ծակած են եղեր . իսկ խածիքին՝ մէջ գտերէ սագի հաւկը թիւ մեծութեամբ դնտակ մը որ օձերու ու մողէսներու սոկորներ են եղեր . անշուշտ աս նիւթերը բազէն մարսել չկրնալով՝ ստամոքսէն դուրս կը ձգէ : Բայցնը բարձր թուփերու կամցած ծառերու վրայ կը դնէ՝ խիտ տերեներու մէջ, ու ներսի դին խոտերով ու փետուրներով կը պատէ : Վայն մէկ թուխօին երկու իրեք հաւկիթ կ'ածէ՝ հասարակ սագի հաւկը թիւ մեծութեամբ, բայց աւելի երկայնաձեւ շերմակ ու տեղ տեղ կարմիր բծերով : Զագերը երկար ատեն ակար կը մնան . առջի բերան ծնկուրներուն վրայ կը քալեն ինչուան չորս հինկ ամիս . ուստի ինչուան այսափ

ատեն մայրերնին կը կերակրէ զիրենք : Ինազէն սովորաբար լուռ կը կենայ, ու քիչ անգամ ծուր ու անախորժ ձայն մը կը հանէ՝ արծիւի ձայնին նման . երբեմն ալ ասդիս անդին վազելու ատեն, կամ երբոր մէկը իրեն մօտենայ՝ գորտի պէս կը կռուայ : Պզտիկն որ բոնես, կրնայ ինչուան այնչափ ընտանենալ որ հաւերու հետ ալ խաղաղութեամբ կը կենայ . երբեմն ալ թէ որ երկու հաւ սկսին կռուիլ մէջերնին կը մանէ, կը բաժնէ իրարմէ ու կը հանգարտեցընէ . բայց թէ որ կերակուրը մուցուի, նախ կը սկսի վառեակները ողջ ողջ ուտել . թէ որ անօնցմով չկշտանայ, կը սկսի անսնց մայրերն ալ ուտել : Վայ բազէին բարձրութիւնը՝ գլուխը շիփակ դէպ'ի վեր բռնած ատենը իրեք ոտք ու երկու իրեք բթացափ է . իսկ բոլը մարմնոյն երկայնութիւնը քիչ մը աւելի երկայն է . ասոր զրեթէ կէմը թեւերուն երկայնութիւնն է . սրունքը մէկ ոտքէն աւելի բարձր է, և մարմինը հասարակ հնդկահաւի մը մարմնոյն չափ է :

ՀԱՆԵԼՈՒԿ

Գուշբոզ, առոփ ձեռքդ եմ կընկած, Հատոնք չանան՝ թողուն անբաց, Ես ու անունս եմք նոյն մարմին . Քան զայս գըժար ինչ կոյ գիւրին :

ՅՈՒԼԱՍԻ ՀԱՆԵԼՈՒԿԻՆ ԷՐ ԽՂԱՇՄԱԾԱ՞ :